

AGRICULTURA

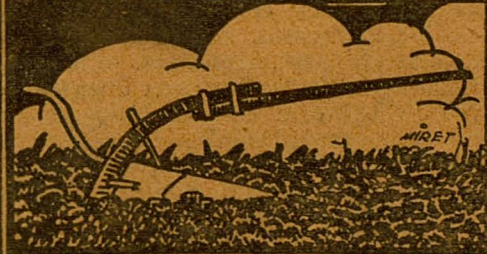
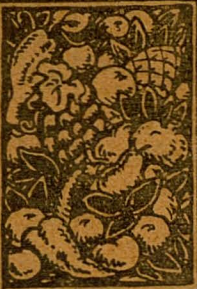
REVISTA AGRÍCOLA CATALANA

Director: **AUGUST MATONS**

Col·laboradors:

Ex-Professors i tècnics del Departament d'agricultura de la Mancomunitat de Catalunya

Any IX 20 de Setembre de 1925 Núm. 18

AGRICULTORS! ADOBEU AMB POTASSA DE SÚRIA

DE PRODUCCIÓ NACIONAL

Extreta de les MINES DE SÚRIA (Catalunya)

No vulgueu pagar més car un producte estranger quan podeu trobar-lo del país, reunint immillorables condicions per a l'agricultura

Demaneu la nostra Agenda Agrícola per a 1925, que es enviada gratuïtament a tothom qui ho sol·licita

PER A INFORMES I PREUS A LES AGÈNCIES I A
MINES DE POTASSA DE SÚRIA, S. A.
(DIRECCIÓ COMERCIAL)

Carrer del Consulat, 1 (Gran Via Laietana)

BARCELONA

Per correu a APARTAT N.º 891, BARCELONA

AGRICULTORS

No deixen d'emprar en els vostres treballs VITÍCOLS el

NOSPERAL Hoechst

Substitueix amb avantatge el SULFAT DE COURE

El producte més pràctic, segur i econòmic. Assajat per les Estacions Vitícoles de l'Estat, contra el Mildiu, cochillis eudemis.

EL NOSPERAL és una pols grisa; es dissolt més ràpidament que el Sulfat de Coure.

El NOSPERAL preparat amb calç porta en suspensió aquestes substàncies en estat de extensa divisió, conservant-se indefinidament, mentre que el Sulfat perd molt aviat aquesta propietat, car després de la seva preparació les partícules de sulfat i calç es precipiten formant grumolls. El NOSPERAL-calç després d'algunes setmanes de preparació passa sense obstacle per qualsevol polvoritzador. El NOSPERAL s'aplica a l'1 0/0 el mateix a la primera vegada que en els demés tractaments. Amb Sulfat de Coure és necessari l'ús del 1 1/2 a 2 0/0.

	<i>Sulfat de Coure</i>	<i>NOSPERAL</i>
2. ^{on} tractament (1,0 0/0)	18	(1,0 0/0) 18
1. ^{er} » (1,5 »)	27	(1,0 ») 18
3. ^{er} » (2,0 »)	36	(1,0 ») 18
	81 kg.	54 kg.

El NOSPERAL és més econòmic que el Sulfat de Coure, més pràctic pel seu ús i més enèrgic pels bons resultats obtinguts.

Productes insecticides - Material per a la vinya - Polvoritzadors i Ensofradors de les millors marques, diferents models - Escaldadors, etc., etc.

Vicens Vila Closa

Successor de KEGELS-VILA

Maquinària víti-vinícola :: Productes enològics
Articles per a boters :: Aparells per a laboratori

Passeig de Gràcia, 88 - BARCELONA

Teléfono 1338 G. - Direcció telegràfica: KEGEVILA

En dirigir-vos a les cases anunciadores citeu AGRICULTURA

TRACTORS AGRÍCOLES
"CLETRAC"

Tipus Tanc

Reconeguts pels tècnics com els de major rendiment i de més utilitat per a tota classe de cultius.

Tot agricultor progressiu i amant dels seus interessos que desitgi augmentar considerablement el producte de ses finques, deu enterar-se dels avantatges que ofereix el

"CLETRAC"

Tipus W 14/22 HP.

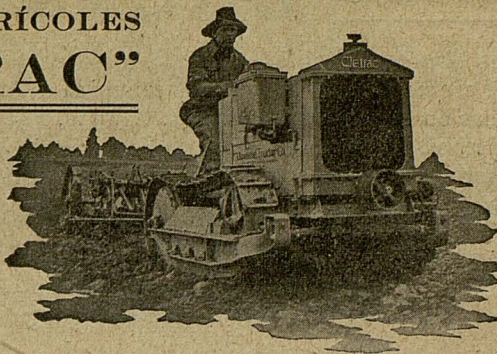
per a tota classe de cultius

Pessetes: 12.000

Tipus F 9/16 HP.

per a vinyes, horts i petites propietats

Pessetes: 7.000

Aparells complementaris de totes classes i marques, a preus considerablement reduïts

Demanar catàlegs i proves al representant general a Espanya:

AUTOMÓVIL SALÓN
 TRAFALGAR, 52 - BARCELONA

**Compañía Anónima
 de Productos
 Químicos**

**Sulfat de ferro de
 classes especials
 per a l'agricultura**

— Acids sulfúric, muriàtic, nítric i fluoridric. - Amoniac puríssim i comercial. Alums, Bisulfats de sosa Sulfat d'Alúmina, de sosa, de zenc. Mini de plom, Litar-giri, Sulfur de ferro, etc. —

**MONCADA, 23
 Barcelona**

SOFRE

Grans Refineries a
 Tarragona de la "Unió
 Sulfur C.^o" S. A. E.

Productes garantitzats de 99
 per 100 de puresa, amb anàlisi
 dels més importants

aboratoris de Viticultura

Únics proveïdors de la
 Unió de Viticultors de Catalunya

Per a preus i detalls dirigir-se a la
Secció Comercial de Tarragona
Rambla Sant Carlos, 20
 Telèfon 672

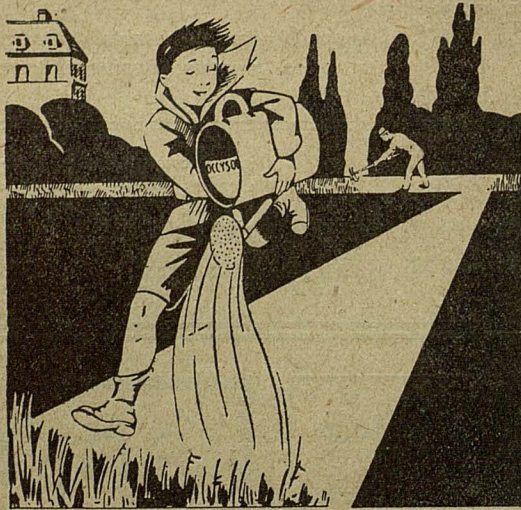
En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu AGRICULTURA

OCCYSOL

Es el producte únic, patentat, d'efecte meravellós per a impedir el creixement de la herba dolenta i la destrucció radical de la existent en Avingudes, Passeigs, Camins, Pistes de Tennis, Camps de Futbol, Hipòdroms, Vies de Ferrocarril, Tramvies, etc., tals com Asperilla (planta perenne), Agram, Ortigues, Sarses, etc., etc.

Garantitzem aconseguir mediant l'aplicació de l'**OCCYSOL**, netejar de vegetació inútil qualsevol terreny

Un noi, jugant, fa, en deu minuts, el treball que un home faria en un dia, degut al producte

No és verinós

No és càustic
per a les mans,
ni corrosiu per
als utensilis ni
vestits

Tenim nombrosos
Certificats
d'empleu

Efecte durader

Sòl immunitzat

Treball net

Representa un
estalvi efectiu
de diners i de
temps, obtenint
un treball ben
fet

OCCYSOL

Destructor radical de la vegetació inútil

FABRICAT PER: **Compañia Anónima de Productos Químicos - Barcelona**

Agent general de venda per a Espanya i ses possessions:

MANUEL CAZE

Rambla de Catalunya, núm. 66 :: BARCELONA

Venda al detall: **Srs. Fill de J. Vidal i Ribas, S. en C.**

Carrer de Moncada, 21 :: BARCELONA

PREUS

Paquets cartró 1 quilo, net: Ptes. 5'00 Barrils llauna 5 quilos net: Ptes. 23'75
» » 2 » » 9'75 » » 10 » » 45'00

Partides majors en barrils de 50 a 100 quilos - S'envien fullets a qui ho sol·liciti

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citen AGRICULTURA

AGRICULTURA

REVISTA AGRÍCOLA CATALANA

Dies de sortida: 5 i 20 de cada mes

Subscripció: Barcelona, any: **Pessetes 9** -- Fora: **Pessetes 10** -- Estranger: **Pessetes 11**

Número solt: **Pessetes 0,50**

Direcció i Administració : Plaça de Catalunya, 17 (Llibreria Catalònia) : BARCELONA

SUMARI: El sucre de remolatxa, per *Marsal Trilla i Rostoll*.—La cria del conill, per *Ramon Farrés*.—La lluna, per *M. Figarot*.—Les garses, per *F. Ramon Monros*.—Les llevadures seleccionades en vinificació, per *A. Germà*.—Per produir més blat, per *Agrícola*.—Comentaris.—Informacions comercials: Vins, per *P. J. Llorc*; Oliu, per *Lisini Andreu*; Cereals, per *Lluís Marçal*; Fruits secs, per *Esteve Homs*.—Noticiari.—Consultori, per *R. S.*

El sucre de remolatxa

II

Conreu de la remolatxa

PER a implantar el conreu de la remolatxa sucrera, s'han portat a cap diversos estudis basats en aquests tres punts: Varietats de la llavor, adobs i procediments.

El primer correspon a les classes de grana subministrada per les diferents cases que es dediquen en aquesta especialitat, principalment franceses i alemanyes. Com que aquest és un punt purament eventual, no em farem ara un estudi detallat.

Respecte dels adobs, podem dir que allà on la terra sia de naturalesa compacta, el fem hi fa un gran paper, car a més de tenir bones propietats com a fertilitzant, corregeix aquell defecte. En diversos assaigs portats a cap, s'ha pogut comprovar que el fem va obrar avançant la vegetació i la maduresa de l'arrel. Suposant que aquesta es madura quan les fulles representen el 25 per 100 del pes total de la planta, les remolatxes tractades amb fem assoliren aquesta proporció en els primers dies d'octubre, mentre que altres que havien estat tractades amb adob mineral complet, no l'assoliren fins a darrers de mes. Es comprèn que el fem havia estovot la terra fent rependre la vegetació de la planta en ésser trasplantada. Un agrònom francès, Cail, esmenta els mateixos resultats

obtinguts en una finca seva, i Joulie fa notar aquest cas en què l'adob mineral complet no va donar els resultats que se n'esperava. Explica això dient que els efectes dels adobs depenen molt més de la relació que hi ha entre els diferents elements assimilables que de les quantitats absolutes. Duvillard, director de la fàbrica d'adobs del Creusot, declara que ha trobat també aquest fenomen de menys producció amb l'adob complet. En l'actualitat, els adobs més usats en el conreu de la remolatxa sucrera són el superfosfat de calç i el nitrat sòdic. L'agricultor obrarà bé, proporcionant a les seves terres superfosfat abundant. L'excés no serà mai perjudicial al conreu, com passa amb el nitrat algunes vegades. Les aigües no arrossegueu l'àcid fosfòric i el que no s'assimila, queda a la terra i pot ésser aprofitat pels conreus successius. Delisse i Pagnoul van obtenir els següents resultats, tractant remolatxes amb superfosfat en terres estèrils:

Rendiment sense adob	0,5
» amb adob complert	25
» » sense nitrogen	1
» » » àcid fosfòric	6
» » nitrogen orgànic i fosfat	20
» » » sense fosfat.	3

El nitrogen no és molt convenient per a la riquesa sacarina de la remolatxa. Pot obtenir-se bon resultat respecte al pes de les arrels, però dolent en quant al sucre que continguin. Müntz aconsella que no s'adoptin els forts adobs nitrogenats per a la remolatxa perquè donen sempre exemplars grans, però pobres de sucre. Les següents dades ho demostren:

Anàlisi de Petermann

1. ^{er}	Sense nitrogen: Quilos de remolatxa per Ha.:	28,600.	Riquesa:	13,09 %
	Amb » » » » » » » »	42,204	»	12,17 %
2. ^{on}	Sense » » » » » » » »	45,400	»	13,84 %
	Amb » » » » » » » »	46,800	»	11,73 %
3. ^{er}	Sense » » » » » » » »	49,400	»	12,16 %
	Amb » » » » » » » »	53,000	»	11,11 %

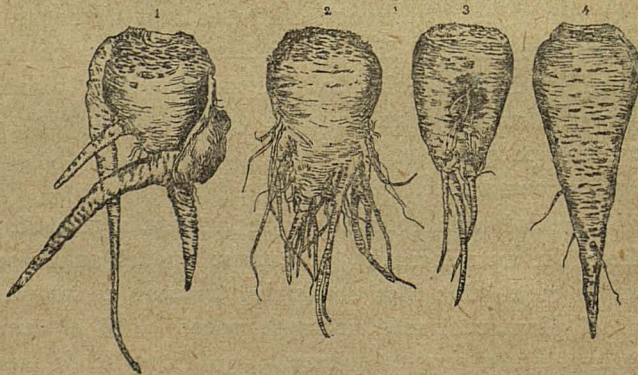
Les regles establertes a França, Bèlgica i Alemanya per a l'ús dels adobs en el conreu de la remolatxa, són les següents: Abans

de l'hivern s'emplea una petita quantitat de fem, i a la primavera adobs nitrogenats en quantitats moderades. Convé no aplicar l'adob massa tard i en masses, per a no exagerar la creixença de les fulles retardant la maduresa.

Els procediments culturals usats són el de sembra directa i per planter. Per al primer sistema, s'ha de preparar la terra durant el mes de novembre, amb arades que facin treballades fondes. Es deixa reposar així fins el mes de febrer en què es torna a treballar amb una arada corrent per a remoure-la, procurant desfer els terrossos que s'hagin format. Aleshores s'estenen 600 quilos de superfosfat per Ha. procurant que l'adob quedi cobert de terra, a fi que s'incorpori millor. Després s'hi passa una fusta per a fer desaparèixer els solcs i es fa que quedi ben igualada. Passats 20 dies, es torna a llaurar, procurant que entre solc i solc hi hagi una distància de 30 a 35 centímetres, i de seguida es prepara la llavor, deixant-la banyada en aigua durant una nit, per a facilitar millor la germinació. La pràctica aconsella seguir les següents instruccions: A la part alta del solc, i a una distància de 30 a 35 centímetres, s'hi van dipositant a la superfície 8 o 10 grans, cobrint-los lleugerament perquè el sol i l'aire no els assequin, i puguin germinar amb facilitat. Tal com es van sembrant es va regant. Això es fa dividint la terra en parcelles i aixecant crestats per a evitar que en regar la part sembrada, l'aigua se'n vagi cap a la que s'està sembrant. Els crestats s'han de fer en sentit invers a la direcció que segueixen els solcs, a fi que el camp es regui ben igualment. Convé deixar els crestats per a les altres vegades que s'hagi de regar. Quan la planta ha crescut i tingui de 7 a 8 mil·límetres de gruix en la seva part mitjana, es fa una aclarida, deixant una sola planta a cada grup, procurant no remoure gaire la que ha de quedar, regant-la immediatament perquè prengui força i s'encasti de nou a la terra. Convé regar el camp cada quinze dies.

La sembra per planter, requereix que la terra hagi estat preparada com hem dit anteriorment, procurant que el superfosfat s'estengui per la terra vint dies abans de procedir al trasplantament. Convé fer el planter el més prompte possible. Si el temps es bo pot efectuar-se en la segona quinzena de febrer. Si fa fred o vent, s'haurà de retrassar fins a la primera quinzena de març, car això perjudica molt a la planta, impeding el seu desenrotllament, en qual cas, en arribar el mes de maig, no podria resistir els atacs dels insectes com el pugó, que trobant-la dèbil arribarien a anihilar-la. La terra, preparada com per la sembra directa, es solca de nou i es sembra a eixam, passant-hi després una fusta que aplanarà la terra.

i tapa la llavor. Immediatament es rega el camp i es repeteix al cap de vuit dies. Quan les plantes tenen una altura de 20 centímetres, convé tirar-li un xic de nitrat per a apressar el creixement, sobretot si fa mal temps. Després d'escampar el nitrat, es torna a regar perquè aquest producte es dissolgui i sia assimilat per la planta. Són suficients 500 m. quadrats de terra de planter per cada Ha. que es vulgui sembrar. Les plantes que s'han de posar en aquesta proporció són de 100.000 a 120.000 que es poden conrear fàcilment en les 5 àrees. Quan es vagin a trasplantar, han de tenir un gruix de 7 a 8 mil·límetres. El nitrat que s'ha de repartir pel planter, no ha d'excedir de 20 quilos, i s'ha d'afegir en dues vegades: 10 quilos quan la planta tingui 20 centímetres d'alçària i el restant al cap de quaranta dies. El camp del planter s'ha de regar almenys cada dotze dies. La terra on s'ha de plantar el planter, haurà estat adobada i preparada com hem descrit anteriorment. Es llaura de nou amb una arada corrent, fent que entre cada solc hi hagi una distància de 30 a 35 centímetres. Abans d'arrencar el planter, s'ha de regar perquè l'extracció es faci bé. Es trien les plantes que reuneixen les condicions indicades anteriorment, tallant les fulles per la part mitjana i la part inferior de l'arrel, perquè sempre quedi en sentit vertical. Aleshores es col·loca cada planta en la part alta del solc, fent de manera que quedin enterrades les dues terceres parts de l'arrel amb una distància entre si de 30 a 35 centímetres. Es va regant a mida que es planta en la mateixa forma que s'ha fet en l'al-

Diferents tipus de remolatxes sucres

tre procediment. Després convé fer-ho almenys cada quinze dies.

El sistema de trasplantament és preferible al de sembra directa, perquè s'aprofiten gairebé totes les remolatxes trasplantades. A més, hi ha l'avantatge que és major el temps disponible, tota ve-

gada que el trasplantament es porta a cap pel mes de maig; és més reduït el nombre de plantes que es desenrotllen per a granar, i és més fàcil l'arrencament de l'arrel.

En canvi, aquest sistema presenta els inconvenients següents: L'arrel pren una forma irregular com les dels números 1 al 3 de la figura, mentre que en la sembra directa té la forma regular del número 4. Aquest conreu és també quelcom més car que el directe. Però les despeses del planter es compensen amb el no tenir de fer doble aclarida i amb l'economia d'uns 20 quilos de llavor.

Abans que les fulles es facin molt grans convé entrellucar per a remoure la terra que queda atapeïda amb les regades i netejar el camp d'herbes i paràsits que perjudiquen extraordinàriament el conreu. Aquesta operació convé molt practicar-la, almenys dos cops. També és convenient repartir a la terra, durant el mes de maig, per a la sembra directa, o pel juny per al planter, de 70 a 80 quilos de nitrat per Ha. regant immediatament i repetint l'operació per l'agost.

MARÇAL TRILLA I ROSTOLL

La cria del conill

El mascle productor

EN el conillar el mascle representa un paper importantíssim, molt més que no pas la femella, perquè la conilla, seguint el pla de cries que en el nostre anterior article explicàvem el màxim que pot influenciar en un any és a 36 llogrons, mentre que el mascle, destinant-li sols 10 femelles, que representen a l'any 60 cubricions, influencia 360 individus que, en més o en menys proporció, hereden les seves qualitats bones o dolentes.

Essent, doncs, tan transcendent la seva actuació, cal prendre tota mena de precaucions per a conservar-lo sa i vigorós.

Si tenim un mascle que pel seu tamany, pelatge o qualsevol altre circumstància crida l'atenció, afalaga la nostra vanitat que el veï ens el demani, i més satisfet es troba el nostre amor propi quan més són els que ens el manllevan desitjosos d'entrar en mena.

Aquesta complaença és desastrosa, no sols pel conillar a que pertany el mascle, sinó que també pels que ha visitat, i fins en poden tocar les conseqüències tots els del lloc.

Quan es manlleua un mascle, és de suposar que es creu que la

femella o femelles que ha de cobrir estan sanes. Però, pot tenir-se ja seguretat absoluta que així és? No. Hi han malalties de caràcter contagiós i hereditari que fins que estan en el període agut no es manifesten a la nostra vista inexperta.

Un cop contagiats el mascle ho transmet a altres femelles, la descendència hereda dels reproductors la malaltia, i una malaltia que si el mascle no hagués fet d'element propagador, estaria localitzada a un sol corral, pren el caràcter d'epizootia.

La prodigalitat en deixar el mascle, té a més altres inconvenients de conseqüències tant o més greus que les exposades, encara que els seus efectes no siguin tan immediats. Es la degeneració per la reproducció en consanguinitat desordenada.

Si a més de les nostres conilles, el mascle en cobreix d'altres del mateix lloc, al cap de l'any seran moltes les per ell fecundades; d'aquesta quantitat de femelles neixerà un determinat contingent d'individus en que hi preponderaran les bones qualitats d'ell, i aquests individus, igual que el seu pare, sobresortiran, correran així mateix de casa en casa fecundant femelles, fins que arribarà un moment en què tots els conills d'un poble seran una sola sang.

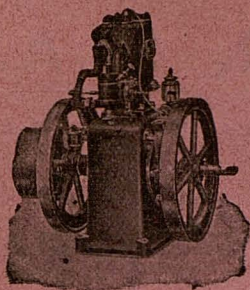
No és del cas, pel caràcter d'aquest escrit, analitzar els avantatges i inconvenients de la cria en consanguinitat, que com totes les coses té els seus pros i contres, però sí s'ha observat amb el conill que la reproducció en consanguinitat continuada en diverses generacions, ha disminuït les qualitats prolífiques de les femelles, donant productes raquítics que en una proporció molt reduïda han arribat a adultes, i en el mascle s'han manifestat molts casos de linfatisme, arribant a quedar absolutament impotent.

L'allotjament del mascle ha d'estar bastant separat del de les femelles, i si per les condicions del conillar no pot estar-ne allunyat, se'l posarà de manera que no les pugui veure a l'objecte de no despertar en ell inútilment els desigs genètics.

La forma de la gàbia és absolutament indiferent. Gairebé tots els autors la recomanen rodona, perquè no tenin angles, quan s'hi porta la femella perquè la cobreixi el mascle, no té aquesta on amagar la part posterior, rendint-la així més aviat i guanyant-se d'aquesta manera molt de temps en l'acte de la còpula.

Les raons en què es basen teòricament estan ben fonamentades, però dins de la pràctica no succeeix així, ja que si la conilla no està en condicions de rebre el mascle, sigui la gàbia rodona, quadrada o octagonal, no l'acceptarà.

Per fer ella ineficaços els esforços del mascle, experimentalment he comprovat que no té necessitat d'apartar el quarto de darrera,

MOTORS SERVICE

per a benzina, alcohol, petroli, etc. Des de 1 fins a 20 HP.

GRUPS ELECTROGENS PER A LLUM I FORÇA

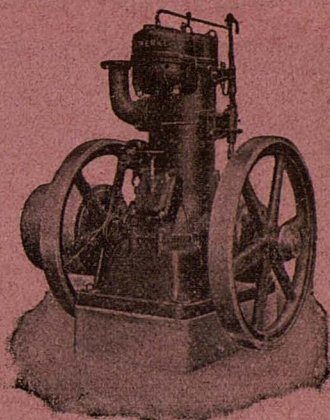
Instal·lacions completes per a regors i elevacions d'aigua.

MOTORS SEMI-DIESEL "CLIMAX"

PER A OLIS PESATS

Tipus industrials, agrícoles, elèctrics i marins.
Des de 6 HP en endavant, amb un o més cilindres.
Consum de combustible: 250 grams per HP hora

Josep Comas i C.^a
Bailén, 19 - BARCELONA

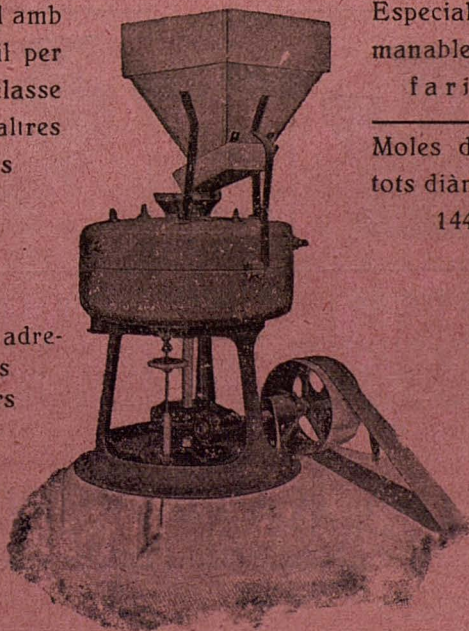

Molí horizontal amb moles d'Esmeril per a triturar tota classe de grans i altres matèries

Per a informes, adreçar-se als constructors

Manuel Blasi, S. A.

Especialment recomanable per a fer farinades

Moles d'Esmeril de tots diàmetres fins a 1440 m/m

Fasseig de Sant Joan, 13

Barcelona

Telèf. 147 S. P.
Apartat de Correus 679

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu AGRICULTURA

CASA METZGER, S. A.

Casa central: **BARCELONA** Telèfon núm. 1076 G
Passeig de Gràcia, 76 Apartat 225

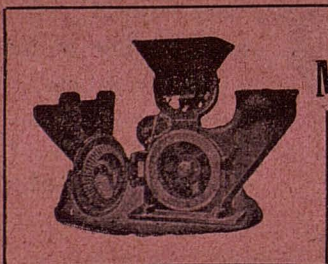
SUCURSALS:
MADRID - SEVILLA - VALÈNCIA

Polvoritzador "IDEAL"

El més econòmic i pràctic
per a Arbres, Hortes i Jar-
dins, com també per desin-
fectar Galliners, Conille-
res, Quadres, i tota mena
d'habitacions

Demani prospecte explicatiu
i preus - Grans existències

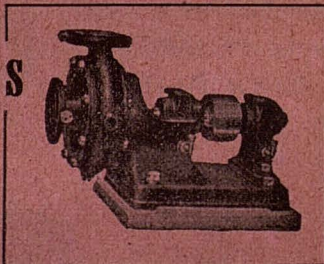
Molins IDEAL

per a pinsos. Molen i garbellen
a la vegada, civada, blat de
moro, ordi, faves, garrofes,
palla, etc., etc.

MOTORS

per a olis
i benzina,
de la casa

G E R R .
K Ö R T I N

BOMBES

per a regar o per altre
ús, amb rendiment d'aigua
fins a 180,000 litres per
minut

HUGO KATTWINKEL

Magatzem de Maquinària i Oficines Tècniques

BARCELONA:
VILADOMAT, 158 i 160

MADRID:
NÚÑEZ DE BALBOA, 6

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu AGRICULTURA

precisament en els recons que pugui tenir la gàbia, car han estat més les vegades que per refusar les embestides d'ell, s'ha aplanat a la solera fent impossible la cobrició. Per tant, la figura geomètrica en res influeix.

Però acceptant com a bona la teoria que en gàbia rodona es rendeix més fàcilment la femella, és indubtable que també el mascle es fatiga corrent al seu darrera, cosa que hem d'evitar en el possible, i en cas que per la violència arribi a cobrir-la, amb seguretat que la còpula no sortirà efecte, ja que el zel en la femella es manifesta pel seu natural, o pot despertar-se pel contacte repetit amb el mascle, però ja mai amb procediments violents o mecànics, car si així fos, s'hauria resolt un problema essencialíssim en tot conillar, ja que subjectant a les femelles o posant-les en un aparell *ad hoc* les podrien fer criar a voluntat.

La còpula ha d'efectuar-se sempre a la gàbia del mascle; s'evitaran molts accidents i es guanyarà temps. Sembla que l'olor especial que despedeix, influeix en despertar els desitjos genèsics en la femella, i a més estranyada del nou hostatge, abans que de resistir al mascle, es preocupa d'orientar-se, olorant tots els recons de la casella, distracció que aprofita ell moltes vegades, amb resultat favorable per cobrir-la sense violència.

Si es procedeix a l'inversa, el que fa la femella ho farà el mascle en la gàbia d'ella, perdent-se un temps llarg.

Un cop a la casella ho ensumarà tot primerament, en ocasions la perseguirà deixant-la de seguida per continuar la seva orientació, i quan es disposi a entrar en funcions, extraordinàriament excitat, ho farà en forma impetuosa, fugint la conilla esfereïda, perseguida per ell, a refugiar-se dins el niu, i si hi han llorigons, casualitat serà que no en mori algun o alguns aixafats. I si són grossos i ja poden sortir del cau, contagiats de l'esverament de la mare, ho faran atropelladament, i apoderat el pànic d'ells, correran d'un cantó a l'altre de la gàbia, la qual cosa excitarà la irritabilitat del mascle, que probablement es precipitarà damunt d'ells fent-ne una destroça.

Cap avantatge reporta deixar junts els reproductors hores i hores, i fins dies, ja que el contacte els estimula a repetir sovint la còpula, fatigant-se inúltimament i fins compromentent el resultat. A més si la conilla cria, després de una llarga absència, els llorigons estaran molt temps sense mamar, i si tan es perllonga, una nit per exemple, és probable que al retornar-la al seu estatge hagi avorrit els fills.

Els acoplaments repetits en excés produeixen una afecció genital,

especialment en els mascles, coneguda per *pseudo sifilis*, afecció contagiosa per cert, que és motivada també acoplant recentment llorigada la conilla.

Seguint el sistema de deixar junts els reproductors un temps llarg, com que pràcticament és impossible de constituir una vigilància davant la gàbia, per saber si el mascle ha complert com a bo o la femella l'ha acceptat, si no s'és pràctic, fins molt temps després no es pot tenir la seguretat que la conilla ha quedat fecundada.

Un reproductor en mitja hora, dona dos o tres salts, suficients per quedar plena la femella, sempre i quan l'acte s'hagi desenrotllar en condicions normals, malgrat de la creença de molts que relacionen els llorigons que donarà una femella amb les cobricions que li ha efectuat el mascle.

Per evitar tota aquesta sèrie d'inconvenients, el més pràctic és ajuntar els reproductors el temps precís per complir la seva missió, vigilant-los discretament (ja que es donen casos de pudor en les femelles), retirant la conilla un cop s'hagi repetit la caiguda, si s'ha efectuat normalment.

No en totes les hores estan els reproductors en condicions propícies, perquè l'acte de la còpula s'abreugi i es desenrotlli favorablement.

El conill domèstic el mateix que el de bosc, quan més espavilat està, és des de poc abans de pondre's el sol fins cap a les vuit del matí, segons les èpoques; puix en aquest intermedí de temps, és quan es deuen acoplar, perquè durant el ple dia, si se l'observa se'l veurà gairebé sempre descansant.

RAMON FARRÉS

Linyola, 1925.

La lluna

Es molt difícil de contrarrestar les errònies opinions de la pagesia, ja que quan un pagès s'encasqueti que dos i tres fan sis, ni amb un parpal hom pot fer-li entreveure la veritat. Així passa amb la influència de la lluna; un petit contratemps degut a altres causes, és atribuït a l'acció llunar. Així mateix passa amb els canons granífugs; els conreadors d'arròs pensen que els coets desfan els núvols, i els pagesos de secà creuen que els dispars no deixen ploure,

com si uns quants coets disparats en un mes poguessin influir tot l'any.

El cas del senyor Juscafressa, qui en una breu nota s'ha dirigit als lectors d'AGRICULTURA demanant llur opinió sobre la influència de la lluna, no té res d'estrany. Que unes quantes llavors no hagin germinat, és cosa corrent pel gran nombre de causes que poden influir-hi: la temperatura, la humitat en excés o defecte, etcètera. A l'agost, en un mateix terreny sembrat amb tres o quatre hores de diferència, hom troba desigualtats en el desenrotllament de les plantes. Amb més raó ha de trobar-les sembrant en lluna nova i vella, quan l'interval que les separa és d'uns quants dies.

A la regió baixa de l'Ebre, per sembrar carbassers, els pagesos supersticiosos, no es fixen en la lluna, sinó que volen tot just el primer divendres de març.

Cinc anys seguits he experimentat els efectes de la lluna en la poda de les vinyes; és creença general, entre els podadors, que totes les vergues o sarments tallats en lluna nova, es passen abans d'arribar a l'estiu, i que els tallats en lluna vella s'aguanten sense podrir-se, un parell d'anys.

Prou vaig mirar de convence'ls que això era una de les tantes manies tontes de la gent del camp, però ells erre que erre, i em vaig decidir a demostrar com anaven equivocats pensant d'aquesta manera.

Cada any comença la poda per allà a la segona quinzena de novembre, és a dir, quan ja ha vingut una glaçadeta i els ceps ja s'han adormit, acabant la poda per fi d'any; així és que en aquest lapsus de temps, les vergues han estat tallades en les quatre fases de la lluna. Per demostració, feia guardar un caballó de sarment (deu garbons) tallats, a cada quart de lluna, i va resultar—*sempre*—que tots els tallats en temps sec que dominés el Mistral, es guardaven en bon estat més de dos anys, mentre els podats en temps humit, boirós o plujós, no tenien tant d'aguant i es corcaven i passaven més de pressa.

Com sigui que sóc un aficionat a prendre i anotar les observacions diàries, meteorològiques, no cal dir si em van ajudar molt a la comprovació d'aquella errònea creença, puix diàriament el psicòmetre em deia els graus d'humitat que portava l'aire que ens voltava, i en conseqüència vaig poder dir, passats els cinc anys de comprovació, que la lluna per res intervenia.

Quina demostració en vaig treure? La següent: El teixit cellular de les plantes en temps de seca, està restret i apretat; en temps

humit, obert i blan; per tant, tota la fusta tallada en temps sec, sigui la lluna que sigui, es conservarà millor que la podada quan l'atmosfera està saturada d'humitat.

Hi ha hortolans que per sembrar moresc per farratge, el sembren en lluna nova, mentre que per obtenir collita de gra, ho fan en lluna vella. També ho he provat, i cap diferència he notat; ben entès, però, que les sembres foren fetes en un espai de temps ben curt.

Per què aquesta mania? Cercant l'enigma va llegir en un llibre d'agricultura de la vellúria, que a la lluna nova també se l'anomena lluna tendre, i a la lluna vella, lluna *coriàcea*; per tant, la lluna nova personifica la joventut, el vigor, i com conseqüència vegetació exagerada, luxuriant. En canvi, la lluna vella, representa l'edat adulta, madura, en la qual l'animal i el vegetal donen fruits. Es per ço potser que els vells feren dues tries, la lluna nova per la sembra de grans destinats a donar una vegetació abundant com els farratges, i la vella, per les llavors destinades a la producció de grans. La tradició ha portat de poble en poble la creença, modificant-la a plaer de cada regió i afegint-hi d'altres com són, que podats els arbres i arbustos en lluna nova, sols donaran fusta, mentre que en lluna vella raïms i olives, en abundor, que així mateix no tenen cap ni peus, com que l'arròs acaba millor de madurar en lluna plena, és a dir, amb la claror de la nit; la de no podar les parres fins el dia del Divendres Sant al matí, de no sembrar les mongetes que per la Mare de Déu del Carme, i el julivert per Sant Agustí, perquè no floreix fins al cap de dos anys d'ésser sembrat; però aniríem tan lluny, que necessitaria tota la revista; acabem, doncs, amb el vi.

El pagès, no diguem llunàtic, però sí rutinari no deixarà espinjolar cap bóta de vi de l'any, en lluna nova, perquè es faria agre, ni trasbalsarà el vi, si ho fa, fins la lluna de març; doncs bé; a casa mai s'ha mirat això, i el vi ben elaborat des del principi, és a dir, des del trepitjar, mai s'ha fet agre. En canvi he tingut compte de no fer cap trasbalsada ni clarificació amb una depressió atmosfèrica; abans d'efectuar una d'aquestes operacions, consulto el baròmetre, i es comprèn. Quan hi ha una depressió, és fàcil que els baixos o fargalades pugin, i aleshores enterbolen el vi, i com que aquests pòsits sempre porten ferments que no el bonificaran, sinó que poden ésser causa d'un principi de malaltia, heu's aquí perquè s'ha de tenir en compte de demanar parer al baròmetre i no al nostre satèl·lit, a l'astre de la nit, que les supersticions dels efectes de la lluna en les plantes i animals, tenen sols per causa la manca de comprovació seriosa.

M. FIGAROT

Les garses

No sé si en altres parts succeeix el que reparam en aquesta conca des de fa alguns anys respecte de les garses.

En èpoques passades l'existència d'aquestes aus no preocupava a ningú, ni ningú en parlava, perquè no eren abundants, i per tal causa els danys que ocasionaven eren de poca importància; mes ara s'han anat reproduint amb tanta abundància, que ja són considerades com un flagell, i s'hauria procurat l'extermini si els pobles no fossin tan apàtics en tot allò que més els interessa.

A les plantacions de llegums, ametlles i altres planters, s'hi noten cada any moltes faltes, perquè escarven la terra on aquells han estat fets, per menjar-se les llavors depositades als sots.

Als camps de blat de moro, faves, fesols, etc., hi donen danys de consideració, començant per menjar-se la flor i després el fruit, com es mengen també les cireres, albercocs i tota classe de fruita primerenca.

I el que encara és més sensible, és que destrueixen les niades d'ocells, menjant-se els ous o més tard les xiques. Des de que es veuen tants vols de garses, es nota una gran disminució en algunes classes d'ocells que abans abundaven força.

Recordo que vint-i-cinc o trenta anys enrera, al temps de la novellada, es veien a la verneda del riu i per les hortes, uns vols de cadernereres novelles que podien contar-se per centenars. Avui si se'n veu alguna niada és cosa rara. I el mateix passa amb altres classes de moixons, abundants en altres temps i avui quasi desapareguts.

Si tots els pobles vulguessin destinar anyalment una petita quantitat per a pagar uns quant cèntims a tots aquells que esguerressin un niu de garses i un poc més als caçadors que matessin les velles, en pocs anys se reduirien d'una manera notable les perniciosos aus. Ho prova que aquí a Tremp hi hagué un Ajuntament que destinà una quantitat a tal objecte, i durant els dos anys que durà tan bona pràctica se'n feren perdre moltes centes, no havent-se gastat ni cent pessetes anyals en una cosa tan necessària. Però vingué al darrera un altre Ajuntament, al qual preocupaven més les qüestions polítiques que les agrícoles, i tingué a bé de suprimir aquella gran despesa, i des d'aleshores les garses s'han tornat a multiplicar.

Ja que tantes coses es demanen avui dia als Ajuntaments, ¿no

podria ordenar-se als d'aquelles comarques on se hi reparessin la invasió i els danys de les garses, que destinessin anyalment una petita quantitat, destinada a combatre el flagell? ¿I no podrien sollicitar-ho algunes de les nostres entitats nascudes per a vetllar pels interessos de l'agricultura, pensant i obrant per aquells que no saben pensar ni saben obrar mai si algú no els esperona?

F. RAMON MONROS

Tremp, 1925.

Les llevadures seleccionades en vinificació

LES llevadures que poden fer fermentar el most, són molt nombroses. A l'època de la verema se'n troben de diferents espècies damunt dels grans de raïm, i si totes són capaces de determinar una fermentació alcohòlica, cadascuna, però, es comporta d'una manera diferent. L'ur resistència als antisèptics, a la calor, a l'acidesa, a l'alcohol, a la quantitat de sucre susceptible d'ésser transformat, la proporció d'alcohol i d'àcids produïts, etc., varien sensiblement d'una llevadura a una altra.

En efecte, hi han llevadures bones i dolentes. Les bones són aquelles que tenen un poder suficient de resistència a l'alcohol i als àcids, i al mateix temps un elevat coeficient d'utilització del sucre, és a dir, que partint d'una mateixa quantitat de sucre, poden donar major quantitat d'alcohol, transformant completament el sucre, i donant per tant, uns vins ben conservables.

Com és natural en vinificació, cal afavorir les llevadures bones, que són les anomenades el·líptiques, i impedir, per contra, el desenrotllament de les altres, i particularment dels gèrmens de malties que són també ferments. I és això el que es cerca amb els procediments moderns de vinificació, els quals tendeixen a assegurar a les llevadures un bon mitjà on viure, amb la correcció de veremes, quan això és necessari, el sulfitat i la vigilància constant de la fermentació.

Però al mateix temps que curar i millorar la naturalesa del mitjà en el qual la llevadura ha de viure, hom ha mirat també de realitzar la fermentació vínica, només que amb bones llevadures, eliminant totes les dolentes de la mateixa manera que es fa per exemple en la fabricació de la cervesa.

Per la fabricació de la cervesa, hom disposa però, de condicions més favorables de les que troba en un celler. Mentre que en la fabricació de cervesa opera damunt d'un líquid escalfat i esterilitzat, en vinificació, opera al contrari amb un líquid que conté gran nombre de ferments naturals en plena eficiència, amb els quals ha de lluitar la llevadura seleccionada que el vinificador ha portat al cup. Aquesta sola diferència, a part d'altres de no menys importants, explica perfectament el per què en vinificació no s'obtenen ni poden obtenir-se els resultats assolits en la fabricació de cervesa amb l'ús de llevadures seleccionades. Per altra part, alguns apòstols de l'ús de les llevadures seleccionades, han exagerat, portats per l'entusiasme, els efectes que amb aquelles es poden obtenir, i això ha fet que hi hagin alguns decepcionats.

No obstant, és un fet indiscutible que la llevadura seleccionada dóna un vi superior al que s'obté en condicions idèntiques, amb els mateixos raïms sotmesos, però, a fermentació amb ferments ordinaris. On hi ha exageració evident, és en voler fer un vi moscatell amb xarello, o en pretendre d'obtenir un guany d'un o dos graus d'alcohol, emprant les llevadures. Al contrari, és perfectament raonable d'admetre que les llevadures seleccionades produeixen fermentacions més ràpides, més homogènies, més regulars, donant al final un vi més fi, que es despulla millor i és més conservable. I aquests avantatges són evidentment suficients perquè l'ús de les llevadures es generalitzi.

L'ús de llevadures seleccionades, dóna resultats immillorables, sobretot en la vinificació de veremes brutes de terra o atacades per malalties, i és indicat principalment en les anyades o molt plujoses o molt seques o molt fredes, quan els ferments naturals es troben en petita quantitat en conseqüència de les desfavorables condicions de l'ambient. En aquests casos és sempre necessari d'emprar-les al mateix temps que es recorre al sulfitatge.

L'emprament de llevadures seleccionades, no dóna bons resultats, si no és aplicat amb abundància, de manera de portar al most una quantitat suficient de ferments capaços de dominar des del començament les fermentacions naturals. Es calcula que cal un llevat en plena fermentació, igual almenys al dos per cent de la verema a tractar. Per una tina de 100 hectolitres, cal, doncs, un mínimum de dos hectolitres de most sembrat amb llevadures pures en plena activitat.

Com que el preu de les llevadures del comerç, és relativament elevat, llur ús seria econòmicament impossible, si hom hagués de recórrer exclusivament a elles. D'altra banda, acontentar-se de sem-

brar pocs litres d'aquestes llevadures comercials. per tina, seria anar a un fracàs segur, perquè llur vitalitat. i llur nombre seria massa petit per poder dominar des del començament.

Cal doncs, abans que tot, que el vinificador es prepari un llevat és a dir, un most en el qual s'hagin multiplicat les llevadures pures. Així, una petita quantitat de llevadures pot servir per preparar qualsevol quantitat per gran que sigui de llevat a preus econòmics.

Aquesta preparació pot fer-se de dues maneres: esterilitzant el most pel calor o per mitjà del sulfurós. El primer procediment requereix aparells especials anomenats *zimógens* que operen en condicions perfectes, des del punt de vista bacteriològic. Llur preu no és massa elevat i llur funcionament és senzill. Però també es pot prescindir d'ells.

En lloc de recórrer a llevadures del comerç, hom pot també fer-se un llevat continu a casa mateix. Heu's aquí com En Jaime Raventós aconsella que es procedeixi.

Suposem una collita de 50 cargues diàries. Tres dies abans de començar la verema, collirem una partida dels millors raïms de la finca, que donin millor vi, fins a fer tres cargues de most. La sisena part d'aquest most o sigui mitja carga, es posa en un bocoi de cabuda d'unes cinc cargues, netejat prèviament amb aigua bullent, tapant-lo amb un drap net. Els deixarem fermentar espontàniament.

Altres cinc sisenes parts del most o sigui les dues cargues i mitja restants, les ensofrarem amb un total de 100 grams de metabisulfit de potasa o sigui amb uns 40 grams per carga.

Declarada la fermentació d'aquella mitja carga primera de most, li afegiu poc a poc el most ensofrat sense els solatges que hagi fet.

En això vindrà la collita. Cada dia treurem del bocoi una carga i mitja de llevat, per retirar-lo a la verema o al most de la collita, i afegirem al bocoi una carga i mitja de most del dia, ensofrat amb 60 grams de metabisulfit (40 per carga).

Així, per tota la collita es perpetuen els llevats de la primera mitja carga.

Si hom vol, pot també emprar llevat comercial. Per això la mitja carga primera de most, en lloc de deixar-la fermentar espontàniament, es fa bullir un quart d'hora en una caldera, i després es deixa refredar fins a 25 graus, i se li afegeixen quatre o cinc litres del llevat comercial seleccionat perquè fermenti. Tot el demés es fa igual.

A. GERMÀ

Per produir més blat

Nosaltres tenim el que podríem dir la ceba del blat. Sabem que el nostre país en produeix poc, que cada any ha d'importar alguns milions de quintans i desitjaríem que sense haver d'augmentar la superfície conreada, les nostres terres donessin la quantitat que demana el nostre consum.

Es de realització difícil el nostre desig? En teoria, no; en la pràctica, sí. Cap dificultat teòrica no existeix, perquè la nostra producció es pugui doblar. El nostre clima, sense ésser potser el més indicat pel conreu del blat, permet d'assolir produccions molt més altes de les que avui s'obtenen. A les nostres terres, tot i ésser exhaurides per segles de conreu, es pot reconstituir la fertilitat amb els adobs químics.

Les nostres varietats, un xic seleccionades—i no ens referim pas a l'obtenció de tipus purs, sinó sol al seleccionament de llavors—poden donar rendiments molt més alts dels que ara proporcionen.

La dificultat és d'ordre pràctic. Consisteix en la resistència que oposa el cultivador a realitzar aquelles tres o quatre coses senzilles i fàcils que portarien l'augment de collita. Ens sembla que alguna vegada hem escrit elogiant aquesta resistència del pagès i no pensem pas de contradir-nos. La nostra opinió, en el fons, és la mateixa. El pagès fa santament de no sentir l'esnobisme de la novetat com si pertanyés a la "gente bien", però ens estimaríem més que en lloc d'una posició ferma i invariable de refús, adoptés una activitat intermèdia, la de l'home que no nega *a priori*, sinó que observa, estudia, prova i absorbeix.

Si així fés, s'estalviaria lamentables caigudes a les quals el porten les propagandes comercials veritablement delictuoses que hem de patir i els consells de certs tècnics oficials, sabatasses per naixement i per preparació; però també la nostra agricultura avançaria amb un ritme força més ràpid de l'actual.

Què és el que l'agricultor hauria de fer per què la producció de blat augmentés?

Aquí sí que no calen nous coneixements ni una preparació especial. N'hi ha prou amb el que el pagès ja sap, aplicat més intensament o aplicat bé.

Heu's aquí a què es redueix el bon conreu del blat.

No repetir mai el blat en un mateix terreny durant dos o més anys seguits. El terreny s'exhaureix i la producció minva. El mi-

llor és alternar el seu conreu amb el d'altres plantes que poden ésser lleguminoses farratgeres o per gra, o plantes entrecavades com la patata, el blat de moro, el cànem, la bledarave i el tabac, que ara comença a fer-se a Catalunya.

Els nostres pagesos no donen encara prou importància a les rotacions, ço és a l'alternament regular de plantes determinades en el mateix terreny, i no obstant una bona rotació, sense res més, pot representar unes quantes quarteres d'augment en la producció de les diferents plantes.

Cal també preparar bé la terra. Preparar bé la terra vol dir posar els aliments en ella continguts en condicions d'ésser fàcilment assimilats per les plantes. Demés vol dir també assegurar l'emmagatzemament de l'aigua de les pluges i destruir al mateix temps les males herbes, el desenrotllament de les quals és fatal per la vida del blat.

La preparació s'ha de fer profundament a 20-25-30 centímetres, i la terra després s'ha de polvoritzar rompent tots els terrossos.

En una terra mal preparada les arrels no es poden estendre i els aliments no es troben sinó en una mínima part en estat d'ésser assimilats.

Durant la preparació de la terra cal adobar. Millor és sempre que l'adob hagi estat proporcionat amb excés al conreu precedent, perquè d'aquesta manera té temps d'incorporar-se totalment al terreny i d'esdevenir assimilable. Al blat es dóna aleshores sols el complement que pugui necessitar. Els estudis més recients sobre fertilització de les terres tendeixen a donar la raó als pagesos urgellencs, els quals per l'alfals sobretot, esmercen quantitats almenys dobles de superfosfat, de les quals fins ara els agrònoms havien recomanat. En conseqüència s'ha d'adobar fort. Si la planta que precedeix el blat no ha estat adobada o ho ha estat poc, cal donar de 400 a 500 quilos de super al mínimum, i poc abans de la sembra un centenar de quilos de sulfat amònic. Si a la primavera el blat grogueja o creix malament, cal adobar-lo amb 50-100 quilos de nitrat de sosa perquè es refaci ràpidament.

La llavor per la sembra ha d'ésser bona. Sense recórrer a varietats noves, abans que hagin estat experimentades, les nostres mateixes varietats poden proporcionar rendiments molt més elevats que els actuals.

Grans grossos, sans, pesats, nets, desinfectats. El sol fet d'usar llavor d'aquesta mena porta, en igualtat d'altres condicions, fins a tres hectolitres d'augment en la producció per hectàrea. La desinfecció de la llavor es fa ficant el blat per pocs minuts en una

solució que contingui un quilo de sulfat de coure en cent litres d'aigua. Després es fa secar a l'ombra i es pot emprar per la sembra.

En general són sempre preferibles les sembres primerenques, que donen temps a la planta de desenrotllar-se un xic abans que sobrevinguin els freds i de començar el fillolament. Sols el fillolament de tardor es tradueix en un augment de collita; el de primavera més aviat representa una pèrdua per tal com els tanys no poden arribar a donar espiga. Com més freda és una regió més necessària és la sembra primerenca.

La sembra ha d'ésser feta en línies, si no es pot amb una sembradora, a raig en solcs poc profunds, separats uns trenta centímetres. La sembra en línies permet un estalvi sensible de llavor el consum de la qual no passa mai dels 100 quilos, i pot baixar fins a 70-80. Demés presenta l'avantatge de facilitar les operacions posteriors, de donar plantes resistents al bolcament i d'afavorir el fillolament.

Després, quan el blat té poc més d'un pam, es procedeix a la destrucció de les males herbes i de la crosta superficial del terreny amb una entrecavada feta com pel blat de moro, i al cap de vint, trenta o quaranta dies es calça. Aquestes dues operacions, ultra els avantatges esmentats enrobusteixen la planta i l'obliguen a emetre noves arrels.

Això és el que es pot fer, sense recórrer a novetats, per augmentar la nostra producció de blat. La cosa és verament senzilla i fàcil, i pensem que val la pena de provar-la, perquè encara que el nostre consell fos equivocat, el dany que sofririen els que ens haguessin cregut seria verament insignificant.

I exposar una mica de treball per guanyar força més pesetes, és un tracte que es pot acceptar.

AGRICOLA

COMENTARIS

La protecció als productors

Les indústries admeses per la llei van lentament en llurs progressos. Això ho diuen els anglesos referint-se a Anglaterra sobretot, però pensant que a tot arreu deu passar el mateix. En conseqüència, es fa necessària una protecció per part de l'Estat que es tradueix en un encariment i es manifesta en una puja d'aranzels, i és, al cap i a la fi, una mena de premis a la incapacitat dels industrials.

Els laboristes, per aquesta raó han intimat a les indústries un progrés més ràpid amb l'amenaça de procedir en cas contrari a la nacionalització.

Les indústries il·lícites en canvi progressen amb la major rapidesa, aprofitant tots els milloraments de la mecànica i de la química, potser principalment perquè, essent il·lícites, no poden aspirar a una protecció oficial i han de fer-s'ho tot soles.

Conclusió? Que el progrés d'una producció no s'assoleix mai concedint una protecció exagerada. Que mentre l'ajut oficial asseguri un ample marge de beneficis, el productor no millorarà el seu utilitatge. Que quan la protecció sigui necessària s'ha de concedir de manera que sigui un estímulo al progrés i no un premi a la incapacitat i a la mandra.

Higiene dels fruiters

Per desgràcia tots sabem prou com els nostres fruiters estan exposats a la voracitat de nombrosos insectes que nien i passen l'hivern en els troncs i branques velles. Durant aquesta època de l'any i principalment poc temps abans que la saba comenci de fer moviment, convé netejar les soques i branques gruixudes, fent desaparèixer les irregularitats de l'escorxa, les branques mortes i els líquens.

Per aquests efectes és força recomanable el guant de malles, o en son defecte ganivets. Hom deu empastifar les parts ja netejades amb una lletada de calç que tingui quelcom d'argila per fer-la més enganxadissa, i quelcom de sulfat de coure, que destruirà mants gèrmens de fung nocius. Cal destruir també les bosses i plaques que formen alguns insectes, i cremar-les.

Aquests senzills procediments profilàctics donen sempre grans resultats. Cal no oblidar que tant pels arbres com pels animals, val molt més prevenir les malalties que haver-les de combatre.

El raïm de taula

El primer congrés del raïm de taula s'ha celebrat fa poc a Agen, el país famós de les prunes, a França.

Hom ha tractat en ell nombroses qüestions interessants pels viticultors i referents a les varietats més convenients per conrear, els mercats de consum (Alemanya, Anglaterra i Suïssa) i la manera d'efectuar les expedicions i les vendes.

A França, com es pot veure, els viticultors no es limiten a la producció de raïm per vi. Com que malgrat tota la legislació protectora de la viticultura no aconsegueixen d'evitar crisis freqüents i agudes, modifiquen el conreu i es preocupen de produir raïm de taula.

¿Com es podria fer per què els nostres viticultors estudiessin també aquesta qüestió?

Com ja hem dit moltes vegades, nosaltres creiem que la solució

del problema de la vinya a Catalunya està, per bona part, en la producció de raïm de taula.

Per la plantació d'arbres

Es cosa sabuda que en les condicions de clima de Catalunya, la plantació dels arbres s'ha de fer a la tardor, aviat. Sols en els climes molt freds és preferible la plantació a finals d'hivern o en començar la primavera.

Plantant a la tardor, abans que sobrevinguin els freds forts, l'arbre té temps de pendre possessió de la terra, de treure una mica d'arrels i de posar-se en condicions, tot just la temperatura esdevé favorable, de començar a vegetar activament. Els pagesos italians solen dir que plantant a la tardor, es guanya un any.

Les sembres o les plantacions primerenques són sempre preferibles.

Però per plantar cal preparar la terra amb temps. Ara és el temps d'obrir els clots que han de rebre els arbres, i millor que fer ara aquesta feina és fer-la a l'agost. El sol i les pluges milloren la terra i solubilitzen els elements nutritius en ella continguts, i l'arbre en començar a vegetar troba els elements que necessita en la proporció suficient per créixer amb ufana.

Les plantes de saló

Més que cap altra mena, les plantes de saló, forçades a una vida artificial, demanen bones adobades.

Es pot preparar una excellent solució nutritiva complement dissolent en un litre d'aigua un gram de nitrat de potassa i un gram de nitrat amònic. Aquests productes es troben a totes les drogueries i llur preu no és pas massa elevat. Amb la solució es reguen les plantes. De cada tres regades una es fa amb el líquid nutritiu i les altres dues amb aigua pura.

Les plantes adobades i regades regularment, però sense excés, exposades sovint a l'aire i a la llum, rentades amb freqüència per alliberar les fulles de la pols, es mantenen en bona vegetació.

La collita de blat a Rússia

Per primera vegada, després de la revolució, hom espera a Rússia una collita satisfactòria. Si les pertorbacions atmosfèriques no causen estralls, els càlculs són que la collita total de blat passarà de 65 milions de tones. Encara que no s'arribarà al promedi de 70 milions d'abans de la guerra, Rússia podrà respirar un xic després dels anys de fam. Cal tenir en compte que la collita d'aquest serà superior en 17 milions de tones a la de l'any passat.

Hom calcula que la preparació de la sembra per a 1926 exigirà 10 milions de tones; el proveïment de la població rural 40.000.000, i el dels ciutadans, cinc milions. Hi haurà, doncs, un excedent de 10 milions de tones. Podran ésser exportades? Tot depèn de l'actitud dels pagesos, puix amb l'abolició de l'impost agrícola, el Go-

vern dels Soviets no rebrà blat i cal suposar que els pagesos voldran crear-se unes reserves. De totes maneres, cal suposar que l'exportació es farà en més o menys escala, i ella permetrà millorar la balança comercial, la passivitat de la qual inquieta molt el Govern dels Soviets. Sense l'exportació de cereals, el dèficit del comerç exterior és cada mes de 30 a 40 milions de rubles. Els Soviets no se serveixen de llur moneda per a regular les operacions comercials exteriors, sinó que cobreixen ordinàriament les compres a l'estranger amb el producte de les exportacions. Per això la situació és greu, i més quan cap de les grans potències està disposada a donar facilitats de pagament als Soviets.

L'orientació econòmica

A la revista madrilenya "La Semana Financiera", llegim el següent atinat comentari:

"No es falaguera la situació de la nostra viticultura, puix es tracta d'un producte el consum del qual no s'expansiona constantment com altres. Es el vi espanyol, en una gran part, riquesa d'exportació i perquè ho sia, per assegurar-li mercats estrangers, els Governes espanyols no han escatimat mitjans. La història de tots els errors comesos en les nostres relacions comercials, amb França tal vegada, resideixi, precisament en el desig d'obrir aqueix desguàs als caldos nacionals.

Doncs bé, tant França com Alemanya tenen en estudi mesures que suposen un atac greu a aqueixa manifestació de riquesa espanyola. No ens en havem pas d'estranyar. Els pobles tenen el mateix dret que els individus d'aplicar com a postulat allò de què "La caritat comença per un mateix". Però, això sí, ens hem de convèncer que això ens passarà amb totes les riqueses d'exportació, quan els països que ens les compren tinguin altres riqueses pròpies amb les quals poder substituir-les.

INFORMACIONS COMERCIALS

Vins

Res podríem afegir-hi a les passades informacions que significués quelcòm de nou, car el mercat resta invariable amb preus fermes sobre els de derrota, tenint en compte que es cotitzen les pessetes 1'05 a 1'95 per grau carga, segons procedències i amb poca estima i sollicitud els rosats; més ben vistos els negres i clars de bon grau.

Han ja començat en poquíssims indrets les operacions del veremar, i bé que ben curtes i escasses les transaccions de venda de raïms, han obert preu devés les pessetes 3'50 i 4 el quintar, ço que vol dir un baix preu de 16 pessetes carga en brut. Tenint en compte les despeses solament de collita, ja és de veure que no hi ha compensació ni cosa que s'hi assembli, i sí una nova derrota.

Totes les gestions que vénen realitzant-se són completament nul·les en resultats fins al present, i regna una desorientació general desesperadora.

En aquesta passada quinzena, o millor dit, al final de la mateixa, hem tingut el benefici d'unes pluges que foren més torrencials que assaonadores, i bé que en alguns indrets milloraren la maduració de les vinyes ja compromeses seriosament per la secada, en altres es barrejaren amb pedra i fortíssimes ventades que perjudicaren els ceps. Pels efectes generals, poquíssim haurà influït l'aigua en el millorament de collita, i aquesta, després de les roentors d'agost ja restà minvada en bastant més volum del que de cop semblava, ço que fa augurar una reducció de vi, o diguem: menys vi i pèssims preus.

Estarem atents a les impressions que ens arribin de veremes amb els moviments del mercat que, de seguir com fins ara, serà com el de Calaf, on ningú s'hi entenia.

PERE J. LLORT

Olis

La propera collita, sols pot alterar-la una forta invasió de mosca, que no és pas fàcil que vingui, per tal com ja és pot dir que tenim els freds a sobre.

A Sevilla, s'ha vist molta oliva de la que es destina a la conserva amb picades de mosca, més amb les qualitats per a elaborar oli, no se'n veuen tantes, la creença general és, però, que la propagació no passarà endavant.

A la part baixa de Tarragona, diuen que hi ha molt poca oliva picada, tant poca, que es pot dir que no se'n veu, car per trobar una oliva atacada s'ha de recercar molt.

Resumint, la collita propera es presenta bé a tot arreu i és veu que la invasió de mosca no té la importància que es creia dies passats.

L'exportació continua essent animada, efectuant-se els lliuraments de les compres fetes ja fa dies, més la compra per l'estranger resta paralitzada del tot degut a les grans pretensions dels tenedors d'oli.

Sembla que a Grècia, han alçat la prohibició d'exportar; per aquest motiu, són forces les cases estrangeres que s'han retirat de comprar a Andalusia per tornar-se'n a la dita nació, on sembla que compren en millors condicions de preus que a casa nostra.

La nostra plaça continua tota encalmada en la creença de què els preus tenen de baixar i en aquesta quinzena ho han encertat en part, puix les classes corrents i els olis de llavor han tingut una mica de baixa, mentre que els olis fins no sols s'han sostingut, sinó que han millorat de preu.

En olis corrents i de llavors, l'oferta és molt gran en plaça, solament es compta de què hi ha més de dos cents mil quilos per a vendre, sense comptar l'oferta que contínuament arriba. En els de llavor, els fabricants han afuixat en llurs pretensions, i venen al preu que els fan ofertes.

A procedència, els preus no han tingut una variació molt sensible, per tal que llurs tenedors pretenen encara preus molt més alts que les cotitzacions corrents.

Només a Borges és on els preus han augmentat, degut a les poques existències que hi queden, les últimes operacions han estat a 41 rals i mig els 3'900 quilos sobre vagó procedència, les pretensions dels actuals pro-

pietaris de l'oli, són molt elevades i no volen vendre si no és a 45 rals, preu per avui molt fantàstic, però que podria arribar a realitzar, si continua la demanadissa d'aquest oli.

A plaça es poden apuntar aquests preus:

Andalús, classe fina, de 53 a 54 duros carga; classe corrent, de 48'50 a 50 duros carga.

Toledo, classe fina, de 54 a 55 duros; corrents bons, a 50 duros.

Aragó, classe extra, a 61 duros; classes mitjanes, a de 57 a 59 duros.

Borges, fruitats bons, fins, a 61 duros; classes mitjanes, de 56 a 58 duros.

Reus, sense operacions.

Tortosa, classes fines, de 56 a 57 duros; corrent 7 graus, a 48 duros; corrent 12 graus, a 46 duros.

Empordà, corrent 12 graus, a 44 duros; corrent 16 graus, a 41 duros.

Amb olis al sulfur es continua igual, que en les últimes informacions, sense fer-se cap operació d'importància.

LISINI ANDREU

Cereals

No és pas que poguem dir que el mercat dels blats hagi fet un capgirell, però podem constatar una orientació diferent, sinó totalment i rodonament, almenys unà diguem-ne variació en la seva manera d'ésser.

En part, s'han complert els auguris dels que deien que el blat milloraria de preu. I, en veritat, hom nota un augment cert, encara que no sigui una gran cosa.

Un canvi d'orientació no sol venir mai sense que estigui motivat per alguna raó de pes. I, cal reconèixer que, en gran part, aquest canvi ha estat motivat per un saludable temor a la sanció de l'autoritat.

Hi havia forces poblacions, per les conveniències dels uns i les necessitats dels altres, que venien operant a preus inferiors als de taxa, cosa que permetia estimar millor el bon blat sobre el que no ho era tant, però els governadors han aplicat el rigor de les sancions com a revulsiu, i ara ço que segurament passarà, serà que hom comprará al preu de taxa els blats superiors, i pels inferiors, que també tindran dret a fruitar dels avantatges del mateix preu, aquest regirà, però sols nominalment, i sort de que al fons del sac es troben les engrunes i que ajudant Déu, ja vindrà un dia que es podrà arribar a vendre, quan el bo estigui exhaurit.

Afegint a ço que venim esmentant, que durant la quinzena s'ha presentat un moment (episòdic, però) de necessitat en la demanda, no és pas gens estrany que la mercaderia hagi estat afectada d'un xic d'augment. En conseqüència, veiem els blats de la *meseta* als preus següents:

Avilesós i lleonesos, a 48'50 pessetes; segovians i castellans, nous, de la Manxa i extremenys, als voltants de 48 pessetes els 100 quilos, sobre vagó.

Els blats catalans continuen pagant-se a més bon preu que els espanyols, cosa deguda especialment a la proximitat del centre consumidor. Així veiem pagar pels blats urgellesos i lleydatans, de 50 a 50'50 pessetes els 100 quilos sobre vagó.

LLUÍS MARSAL

POLVORITZADORS

A TRACCIÓ ANIMAL

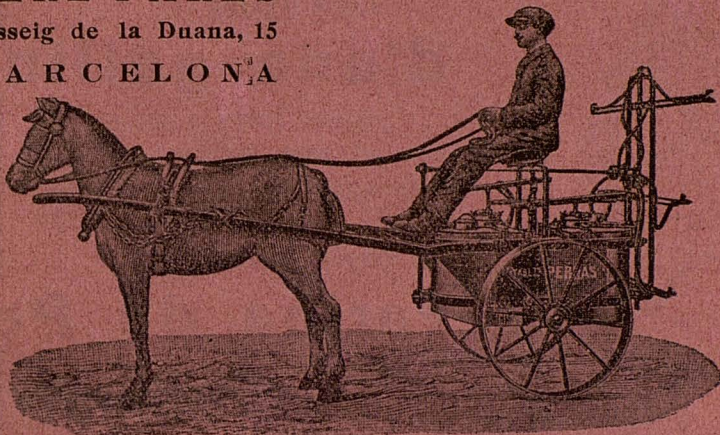
GRANS EXISTENCIES D'APARELLS A MOTXILLA I D'AIRE COMPRIMIT

: : : : DEMANEU PREUS I CATÁLEGS A LA CASA : : : :

PERE PARÉS

Passeig de la Duana, 15

BARCELONA

POLVORITZADOR A TRACCIÓ ANIMAL

LISOL

Insecticida indispensable a
l'Agricultura
Ramaderia
i Higiene

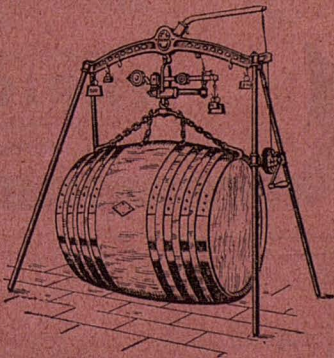
Demani's el fulletó «EL LISOL
EN AGRICULTURA» que enviem
gratis.

Vallès Germans

Masini, 79 - Sans - Barcelona

Bàscules ARISÓ

SANS, 12 :: BARCELONA

Les utilitzen en quasi tots els Sindicats, magatzems d'olis i vins, i indústries, per llur duració, seguretat i exactitud.

CAIXES D'ACER PER A VALORS AMB CLAU I SENSE

Non sistema patentat d'un sol bloc massís
INFRACTURABLES, contra FOC i SOPLET

Bàscula Grua portàtil model 207 : Demani dibuixos i preus

En dirigir-vos a les cases anunciadores citeu **AGRICULTURA**

Els miliars de petits ous de l'ovari

d'una gallina!

maduren en poques hores quan la Ponedora rep en son menjar *tots* els elements de composició de l'ou (Proteïnes, Fosfats, Lecitines i Calç). — El empleu diari de

Farina de Peix Fresc

“ ATLANTIC ”

que és l'aliment millor equilibrat i el més ric en Proteïnes, 62 %; Fosfats i Lecitines, 18 %; Calç, 7 %, acumula a l'ovari reserves de gèrmens totalment madurs. Així és que la Gallina té una posta abundant i durable, sense desnodrir-se mai.

RACIÓ DIARIA: 10 GRAMS

MILIARS DE REFERENCIES:

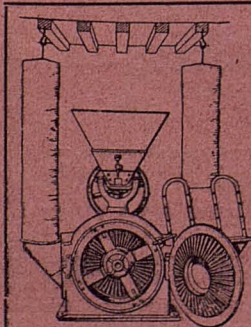
Sindicats Agrícoles i Ex-professors de la Mancomunitat de Catalunya

REPRESENTANT GENERAL PER A ESPANYA:

ENRIC TEIXIER

Proveïdor efectiu de la Reial Casa

GRANOLLERS (PROV. DE BARCELONA)

Molins Trituradors “El Campeón Universal”

Patents d'invençió nùms. 84.698 i 91.267

per tota classe de grans, palles, despulles i altres matèries

El moli triturador «El Campeón Universal» és l'únic que no produeix pols, i que pot treballar sense canvi en la direcció desitjada. Està proveït de dues mànegues d'aspiració i per això ni s'escalfa ni la molturació sofreix minves.

El construeixo de quatre tamanyes per proporcionar els tipus que poden necessitar des d'el més petit industrial o ramader al més gran industrial.

Producció en farina de morenc per pinsos de 150 a 1.000 kilos per hora.

Únic constructor i venedor que els instal·la i cobra un cop posats en marxa i després d'haver-se obtingut el resultat convingut.

Finor i gruix de la molturació desitjada

MARCOS TORRAS. — Riereta, 15 i Aurora, 11
Telèfon 1201 A - BARCELONA

En dirigir-vos a les cases anunciadores citeu AGRICULTURA

Fruits secs

Com dèiem en el número anterior, tant els preus de l'avellana com els de l'ametlla són ja els de la nova collita, per tal com de la collita vella, amb prou feines si en resten existències.

Els preus de les ametlles de la nova collita es varen obrir a 25 pessetes menys que els de la collita que s'està acabant, però avui dia ja valen gairebé el mateix, i com que el mercat segueix sostingut, és de preveure per dintre pocs dies una igualació de preus.

El mercat d'avellanes segueix també molt ferm.

Les ametlles mallorquines, també han pujat.

Els pinyons continuen als mateixos preus, efectuant-se molt poques operacions.

Actualment es cotitzen els següents preus sobre vagó estació Barcelona:

Ametlla en gra, llargueta, propietari, a 605; Esperança, a 620; ídem segona, a 600; comú, a 550; Marcona, a 610; Mallorca escollida, a 600; ídem propietari, a 580; totes el sac de 100 quilos.

Avellana en gra, primera, a 455; ídem segona, a 420 els 100 quilos. Avellana en closca, negreta extra, a 122 els 58 quilos; Garbellada, a 117; Propietari, a 114.

Pinyons pelats catalans, a 490; castellans, a 500 els 100 quilos.

Garrofes: Italiana, a 46; Negra Vinaroç, a 47; ídem Castelló, a 47; ídem Matalafera, a 45; Negra Roja, a 45; Eivissa, a 41; Mallorca, a 39; totes en rals els 42 quilos, sense sac, damunt carro Barcelona.

ESTEVE HOMS

NOTICIARI

Família pagesa, amb set files majors de deu anys, amb capital en metàl·lic disponible, amb immillorables informes morals i agrícoles, ocupada actualment a una de les finques de major anomenada de Catalunya, desitja arrendar una finca d'unes cinc o deu hectàrees de superfície.

Dirigir-se a l'administració de la Revista.

La *Unión Nacional de Viticultores* ha celebrat a Madrid una assemblea; he'us aquí les conclusions aprovades:

Primera.—Supressió de tots els impostos municipals i provincials que graven el vi.

Segona.—Repressió de tota mena d'adulteracions en els vins, mitjançant una llei adequada.

Tercera.—Que es reglamentí la fabricació de vermut obligant a emprar en això solament vins i alcohols vínicos, i que es compleixi, respecte al vinagre, la legislació que prohibeix la fabricació artificial d'aquests.

Quarta.—No autoritzar a la fabricació de tota mena de begudes l'empament d'altres elements que els procedents de la vinya.

Prohibir la fabricació d'alcohols industrials amb productes exòtics, arribant, si és precís, a indemnitzar els fabricants destinant els alcohols industrials fabricats amb productes nacionals, prèviament desnaturalitzats a usos industrials i carbonitzants.

Cinquena.—Obligar tots els importadors de gasolina i els que l'obtinguin per destil·lació dels petrolis bruts dintre de la nació a barrejar-hi un deu per cent, com a mínimum, d'alcohol, i un altre deu per cent de benzol.

Sisena.—Supressió de l'impost sobre alcohols vínics, a base de la lliure destil·lació i comerç d'aquests alcohol.

Setena.—Reducció de la tarifa de transport per als vins i raïm, fent, a més, la tarifa anomenada de temporada.

Que es procedeixi amb rapidesa a la revisió de la tarifa de contribució industrial, per la qual tributen els fabricants de vins, segons té sol·licitat l'Associació de Viticultors i Indústries derivades.

Vuitena.—Donar als interessos vínics la deguda preponderància, concertant un tracte de comerç.

Fer complir l'article 14 del Reial decret de primer de setembre de 1924, el qual prohibeix sotmetre la venda de vins a majors restriccions que la de cervesa.

A més, procurar que en tots els àpats i banquets oficials se serveixin exclusivament vins nacionals.

Novena.—Concedir als viticultors les mateixes condicions que als primers; activar la creació del Banc de Crèdit a l'exportació perquè el comerç pugui desenrotllar-se.

Plaga en el blat de moro.—Segons denúncia de la Junta de plagues del camp de Palau de Montagut (Girona), existeix una plaga en el blat de moro, que ataca les plantes joves i consisteix en una petita cuca de color groc, semblant a les gramaroles, la qual destrueix per complet les arrels de la planta.

S'ha constituït a Barcelona una societat anònima que es dedicarà a la importació de fruita valenciana. Segons comunica la societat, ha organitzat un servei de compres, transports i distribució que li permetrà de vendre la fruita a preus molt barats.

L'agricultura i la Radio.—A demanda de la Confederació Nacional d'Associacions del Sud-oest, és a dir, de 616 societats d'Agricultura de la regió Sud-oest de França, l'emisora Radio-Toulouse emet cada dia a un quart de deu de la vetlla, puntualment, un butlletí de previsions meteorològiques per a l'endemà, destinat a les poblacions rurals.

Aquest butlletí de previsions és facilitat per l'estació de Meteorologia de Montpeller, pertanyent als serveis del ministeri d'Agricultura.

El tractat comercial amb Finlàndia semblà que ha estat ben rebut pels finlandesos que són consumidors de fruites, suro, etc.

Producció de cotó.—A la colònia de San Pedro de Alcàntara (Màlaga) enguany, en les plantacions de cotó, varietats Upland, han obtingut una producció mitja de 856 quilos de fibra neta per hectàrea.

Si aquest rendiment mig fos possible arreu, n'hi hauria prou amb 100.000 hectàrees—una extensió com la plana de Vich—per a assortir les necessitats fabrils de Catalunya.

No cal dir que els 100 milions de duros que anyalment surten de casa, no haurien de passar l'Atlàntic.

L'Exposició de Sevilla.—Hom anuncia que es donarà un lloc preferent a l'agricultura en l'Exposició que tindrà lloc a Sevilla l'any 1927. La Secció agrícola es dividirà en dos grans agrupaments: agronòmic i ramader, comprnent cada agrupament els aspectes tècnic, industrial i social.

El blat d'enguany.—Segons les darreres estimacions fetes, les quantitats de blat que es colliran, o s'han collit en distintes contrades peninsulars, són els següents: Catalunya, 2 milions de quintans; Llevant, 1.800,000; Balears, 500,000; Aragó, i Rioja, 4 milions; Canàries, 600,000; Bascònia i Navarra, 1.300,000; Astúries i Galícia, 300,000; Andalusia, 7 milions; Castella la Vella, amb Lleó, 11 milions; Extremadura i Castella la Nova, 11 milions 600,000. El total és de 41 milions de quintans mètrics.

Amb tot i les excel·lències de la present collita, és encara inferior a les corresponents als anys 1915 i 1916.

Concurs de bestiar.—Amb un programa amplíssim (pot ésser massa i tot), l'A. N. de G. del R. anuncia la celebració d'un gran concurs de bestiar per al mes de maig de l'any que ve.

Es probable que hi assisteixi el Govern.

El mercat d'avellanes.—Ens diuen de Reus que continua animant-se el mercat d'avellanes, havent realitzat ajustos de venda al preu de 125 pesetes els 50'600 quilos.

Per les dades que hom recull, es pot assegurar que la collita del dit fruit serà abundosa.

La collita d'olives del camp de Tarragona, per les noves que ens arriben serà esplèndida, havent acabat les darreres pluges d'afavorir-la assegurant-li l'aigua que començava a escassejar.

Malura als arrossars.—Als arrossars del delta de l'Ebre estan els pagesos molt alarmats per haver-se presentat una malura que anomenen "muscat" que consisteix en unes taques negreses que cobreixen el gra i ataquen les fulles i tiges. Hom la creu de caràcter criptogàmic.

Un nou decret sobre la repressió del frau.—El "Journal Officiel" francès ha publicat fa poc un decret modificant els articles 3 i 4 del decret del 19 d'agost de 1921, relatiu a l'aplicació de la llei sobre la repressió del frau i prohibint en absolut de tota addició de sucre als mostos destinats a produir vins blancs secs.

CONSULTORI

En aquesta secció les contestarem gratuïtament i per torn rigorós a totes les consultes que facin els lectors

E. G. Ciutat.—De jardineria hi entenem poc i menys encara de coses tan particulars com la que ens demana. A un llibre llegim la nota següent, que es refereix d'una manera perfecta al que desitja: per obtenir hortènsies blanques, cal regar les plantes amb aigua que contingui de 20 a 25 grams de sulfat d'alúmina per litre. Les regades s'han de començar almenys uns quinze dies abans de l'obertura completa de les flors.

A. R. Mataró.—El palo santo o kaki s'empelta sobre palo santo, de de tascó a la primavera o d'escudet a l'agost. No sabem que es pugui empeltar damunt d'un altre fruïter.

V. A., Terrassa.—Si sap francès, hi ha una obra molt bona sobre empelts que li serà molt útil per apendre'n. Es titula "L'art de greffer"; l'autor és C. Baltet.

L'empeltar no és cosa difícil. Més que tot es tracta de fer una mica de pràctica. Un empeltador eixerit de la seva comarca li pot donar les nocions fonamentals; després vostè ho prova. Veurà com en sortirà fàcilment. Amb deu o dotze regles i un xic de pràctica es convertirà en un bon empeltador.

No crec que hi hagi cap jardiner de Barcelona que es dediqui exclusivament a la producció de gardènies i camèlies. Tots fan un xic de tot. Vegi si de cas En Simó.

L'elecció d'una raça de gallines depèn més que tot de l'objecte que es persegueix amb la seva cria: producció de carn, d'ous o de carn i d'ous a la vegada. De les races a les quals vostè es refereix nosaltres preferiríem la vallesana, que és fixada i dóna excel·lents resultats, i demés és originària de la seva comarca, el que vol dir que allí troba les millors condicions per la seva vida.

Moltes mercès per les subscripcions que ens envia; li quedem molt agraïts. Si vol indicar-nos el nom de la persona de Castelldefels, li enviarem els números tal com indica.

R. S.

CALENDARI

de sembres i plantacions de Farratges més generalitzats o cultivats a Catalunya

SETEMBRE I OCTUBRE

FARRATGES

Alfals. — Col geganta. — Nap gros de bou. — Pastanaga grossa (millor en agost). — Raves grossos de bou. — Trèvol gros o Trèfula. — Trèvol anual o herba fe. — Trepadella. — Veces. — I les herbes dels prat.

Per a major detalls dirigir-se a

XANCÓ I CALVIS
BAILÉN, 2, ETL. · BARCELONA

LLAVORS PER FARRATGES DE PURESA I GERMINACIÓ GARANTIDA

No compreu sense demanar preus a aquesta casa

Agricultors

Si voleu estalviar temps i diners, us interessa conèixer els

CULTIVADORS "MODEL"

Detalls i catàlegs gratis

VICENS VILA

PASSEIG DE GRACIA, 88 - BARCELONA

Camp d'experiments i ensenyança gratuïta, de set a una, tots els dies, inclús els diumenges. Cambrils, 34 i Camí Sant Genís, 2, parada tranvia graonada Vallcarca.

El salvador de l'agricultura és el

Sabó - Pyrethre CAUBET

Destruïx ràpidament tots els paràsits

És un insecticida incomparable, perquè a la par que gran tòxic per als insectes, és inofensiu per a l'home i animals domèstics

Demaneu mostres i fullets explicatius, gratis:

Antoni Caubet s. A.

Ribas, 5 Correspondència: Apartat 522
BARCELONA

Báscula IDEAL

per al Camp (patentada)
adaptable per arreu i
fàcilment transportable

Demaneu un fulletó explicatiu

Fàbrica de báscules
i caixes per a cabals

Carretera
Coll Blanch, 31
Teléfon 184 H.

R. ROCH H.

(HOSPITALET)
BARCELONA

Obres de VINICULTURA en venda a la LLIBRERIA CATALONIA

17, Plaça de Catalunya, 17

Fabricación de Vinos Espumosos	pessetes	3
Fabricación de Vinos de Frutas	»	4'50
El Arte de Hacer Vino	»	5
Licores y Vinos	»	6

etc., etc.

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu AGRICULTURA

Els seus garrins cebats en quatre mesos!

Per a la cria ràpida dels garrins desmamats, la ració diària ha d'ésser concentrada (1:4). Ni els grans ni les farines vegetals basten per a aquestes curtes racions. Amb l'addició en el menjar diari d'UN ALIMENT ANIMAL COMPLET, com la

Farina de Peix fresc ATLANTIC

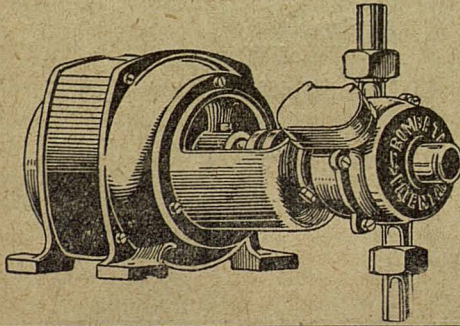
vos garrins avancen molt, fortifiquen sa ossada, engreixen en poquíssim temps i arriben a son desenrotllament total, aptes per a la matança,

120 dies després de desmamats

Representant per a Espanya i ses possessions:
GRANOLLERS
(BARCELONA)

Riquesa garantitzada per anàlisi recent i rigorosament autèntic. Res de les taules d'alimentació en destús.

80 a 85 % Proteïnes i Fosfats; 7 % Calç

La BOMBA que reuneix les característiques més avantatjoses

ÉS LA
TANK

La ÚNICA que no té estopada
No necessita engrassament

Constructor exclusiu:

J. Maristany Casajuana

Oficines i Tallers: Prim, 86 i Madoz, 1
Telèfon 265 B. - BADALONA

CLAPÉS I JULIA

ABANS JOSEP SANTANA SOLER

Agents exclusius per Catalunya dels Superfosfats de la «Compagnie Bordelaise des Produits Chimiques» de Bordeus.

Sulfat d'amoníac i nítrat de sosa.

Arseniat de sosa i cianur sòdic.

Venedors exclusius del «LYSOL» de la casa Schulke & Mavr A. G., d'Hamburg.

Gran Via Laietana, 17
BARCELONA
Apartat 226

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu AGRICULTURA

ALTHEIN

Pinso melassat sec per a tota mena de bestiar : Rendeix la major utilitat per a l'engreix i la producció de llet

Es un excel·lent complementari per al cas de treballs de fatiga

L'Althein està exempt de tota generació patògena i és presentat com un segó.

Composició promitjana i comparada

	Althein %	Ordi %	Civada %	Blat de moro %	Gar- rofa %
Aigua	3'56	14'—	12'40	12'70	13'—
Greixos	0'59	2'30	5'20	4'70	0'50
Cel·lulosa	9'85	4'90	11'20	2'30	9'10
Matèries amilàcees	65'39	66'10	57'80	68'60	69'97
Matèries proteïques.	12'22	10'—	10'40	10'10	5'08
<small>(D'aquestes el 8'52 % és albúmina pura)</small>					
Cendres	8'39	2'70	3'—	1'60	2'35
<small>(El 0'15 % d'aquestes cendres és àcid fosfòric assimilable)</small>					
	100'00	100'00	100'00	100'00	100'00

(Anàlisi de l'Institut d'Inspecció i Comprovació de Leipzig).

L'Althein és, doncs, un producte de gran nutrició que, barrejat amb el pinso de grans, n'augmenta el rendiment.

És interessant de remarcar que l'Althein conté un 10 % menys d'aigua que les altres substàncies i això fa que sigui un 10 % més barat.

Dosis per a barrejar per meitat amb els grans

	Quilos
Cavalls grans	(pesant de 650 a 800 quilos) 2'500
» mitjans	» » 500 a 650 » 2
» petits	» » 350 a 500 » 1'500
Bous d'engreix	2'500
» de treball	2'500
Vaques de llet	2
Vedelles	0'250 a 1'200
Bens	0'075 a 0'250
Moltons d'engreix	0'075 a 0'300
Porcs.	(per 100 quilos de pes) 1'

Per a donar-lo es reparteix amb els pinsos del dia, substituint una part de l'aliment ordinari per l'Althein corresponent.

Es convenient d'humitejar-lo una mica abans de donar-lo per a que no sigui tant eixut.

L'Althein és ensacat a 80 quilos.

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu AGRICULTURA

RAJOLES, TEULES, TOTXOS

maons (plens i buits) cairons, etc., ha de fabricar-los a màquina a fi d'obtenir de la terra tot el seu rendiment

La casa VILLALTA, de Barcelona, és la que millor podrà servir-lo en

Màquines, Forns Assecadors

i tot el que pertany a la indústria ceràmica i de fabricació de materials per a construcció

Visiti o escrigui avui mateix a la SECCIÓ A de la casa
Vda. J. F. VILLALTA, S. en C.

BARCELONA

OFICINES:
Nou Sant Francesc, 28

Apartat Correus n.º 65
Telèfon 568

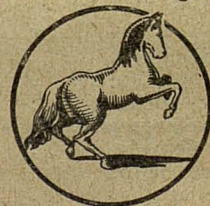
Bàscules
caixes per a
cabals

Pibernat

Parlament, 9

Barcelona

LINIMENTO
ALONSO OJEA
PARA
Caballos, Mulos y Asnos.

No mas fuego ni señales en la piel.

Vejigatorio, resolutivo el mas activo y económico de cuantos se conocen. No deja la marca mas leve en la piel. Se garantizan sus efectos y actividad.

Se envia un frasco de muestra a los Sres. Veterinarios que lo pidan.

DEPOSITARIOS: J. URIACH y C^a (S. EN C.)
BRUCH, 49. - BARCELONA

En dirigir-vos a les cases anunciadores citeu AGRICULTURA

SOCIETAT ENOLÒGICA DEL PENEDÈS

(SOCIETAT ANONIMA) CONTINUADORA DE

SERDÀ, ROS I C.^A VILAFRANCA DEL PENEDÈS

AGENCIA A BARCELONA: VALENCIA, 278

PREMSES CONTINUES «MABILLE»

Les més perfeccionades : Les més sòlides : Les més econòmiques

PREMSES MECÀNIQUES AUTOMÀTIQUES : PREMSES A MÀ : TREPITJADORES : BOMBES : MANGUERES I AIXETES PER A TINES

INSTAL·LACIONS MODERNES PER A CELLERS COOPERATIUS

Productes Enològics : Aparells d'anàlisi de vins : Adobs químics : Sofres : Sulfats

J. Roig Chovar

Muntaner, 53 - Tel. 2390 A.
BARCELONA

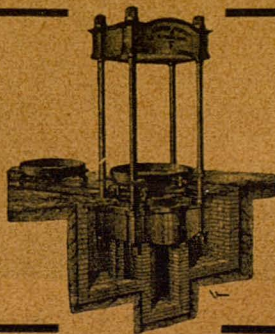
BOMBES

TUBERIES - MOTORS

TALLERS PFEIFFER

A. CASAJUANA PFEIFFER, Enginyer Industrial
Pere IV, 109 - Casa fundada en 1855 - Barcelona

Fundició i construcció de maquinària en general - Especialitat en maquinària per a elevació d'aigües - Fabricació d'olis - Elaboració de vins - Bombes d'embol per a totes les aplicacions - Premses i bombes hidràuliques - Trens de sanejament - Arades - Molins de vent - Cilindres de paper per a calàndries - Tuberies - Preses i vàlvules de totes classes, etc. etc.

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu AGRICULTURA

¡AGRICULTORES!

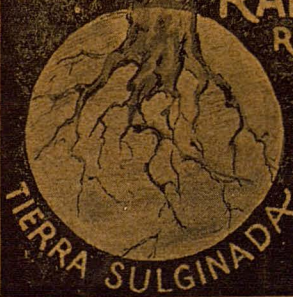
"LA SULGINA TRUFFAUT"
DESTRUYE LOS
INSECTOS DE LA TIERRA

RAFAEL LLOPART
REPRESENTANTE

PASEO DE
GRACIA, 49

BARCELONA

TIERRA SULGINADA

TIERRA NO SULGINADA